

[Lars P. Jensen.]

derbevægelsens Erhvervsråd, men regeringen har som sagt foreslået loven forlænget uændret. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre) i, at det ikke er lovens tekst, men de økonomiske forhold her såvel som ude i verden, der er afgørende for, hvordan loven bliver administreret, og hvordan de problemer, som loven omhandler, bliver løst.

Det ærede medlem hr. Anker Lau beklagede indledningsvis, at man ikke kunne fortsætte afviklingen af loven. Jeg understreger med vilje, at det ærede medlem sagde: fortsætte med afviklingen af loven, for jeg har ikke kunnet finde noget område, på hvilket man har foretaget afvikling i den periode, da det ærede medlems parti sad ved magten. Nu hævder det ærede medlem, at tiderne må være så normale, at man kan vente og kræve, at krigstidens bestemmelser tages ud af loven. Jeg ved ikke, om man kan sige, at tiderne nu er mere normale i relation til de krigsbetonede bestemmelser, end de var i perioden 1950—53. Jeg må da spørge: Hvad er det, der er sket, der får det ærede medlem til at udtale, at tiderne er normale? De problemer, som den venstre-konservative regering havde at slås med i forbindelse med vareforsyningsloven, er efter min mening ikke ændret. Jeg mener ikke, at England har lempet på sin statshandel, og jeg mener heller ikke, at de toldbestemmelser, som vor eksport er stødt på ude i verden, er ændret væsentligt eller i det hele taget ændret. Jeg mener heller ikke, at Vesttysklands importforhold overfor Danmark er væsentlig lempet eller i det hele taget lempet, tværtimod, de er strammet.

Jeg tror altså ikke, der er sket nogen særlig ændring siden perioden 1950—53 i så henseende. Man kunne lige så godt dengang have betragtet den periode som normal, som man kan betragte tiden nu som normal.

Når det ærede medlem hentyder til videreførelsen af liberaliseringen, kunne jeg fristes til at spørge: Gik man, medens man havde en venstre-konservativ regering, eet skridt videre, liberaliserede man så meget som 1 pct. mere, end man var forpligtet til eller tvunget til i henhold til de internationale aftaler, der var truffet under OEEC?

Såvidt jeg ved, var liberaliseringsprocenten 51 i oktober 1950, og der gik en 13—14 måneder, før man kom op på 58 pct. Såvidt jeg erindrer fra vareforsyningsudvalgets møder, var det ærede medlems parti dengang ivrigt efter, at man skulle have deponeringsordningerne anerkendt som liberalisering for at få procenten højere op og derved opfylde sine forpligtelser.

Det ærede medlem taler om, at vareforsyningsloven nu kan blive brugt som en beskyttelseslov, men det ærede medlem har i vareforsyningsudvalget rig anledning til at følge hele den kvotering, der finder sted på den bundne liste, når man laver listerne for bevillingsvdstedelse for et halvt år frem i tiden.

Når det ærede medlem bruger betegnelsen beskyttelseslov, kan jeg fristes til at spørge, om det ærede medlem aldrig i den periode, hans parti sad ved magten, skævede til spørgsmålet om beskyttelse i forbindelse med liberalisering. Jeg vil bede det ærede medlem se på importlistens første stykke, hvor området for landbrugsvarer er nævnt. Her var man ikke så ivrig efter at liberalisere på daværende tidspunkt. Jeg kan i denne forbindelse nævne et par ting, som beviser, at man også på daværende tidspunkt tog visse hensyn; jeg tænker på importen af bananer, hvor man havde en aftale med frugthandlerne om ikke at importere mere end højst nødvendigt, og ikke før end højst nødvendigt, og jeg kan også henvise til importen af tomater og kartofler.

Når det ærede medlem hr. Anker Lau sammen med det ærede medlem hr. Weikop stiller ændringsforslag om, at man ikke kan overføre varer fra bunden liste til friliste undtagen med tilslutning fra vareforsyningsudvalget, er jeg i og for sig glad for, at man fra den side har fundet denne formel. Såvidt jeg erindrer, har der kun tre gange under liberaliseringen fundet tilbageførsel sted fra friliste til bunden liste. Den første gang var, da den nuværende højtærede økonomi- og arbejdsminister i august 1950 foreslog en overførsel fra friliste til bunden liste på 900 mill. kr., og såvidt jeg husker, skete det ved lov. Da det ærede medlem hr. Weikop var handelsminister, var noget af det første, han kom med i vareforsyningsudvalget, et forslag om overførsel fra friliste til